

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Csp/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318200470
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Lisiová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:4318200470.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/12/2018

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
sp. zn.: 7Csp/12/2018–416
4318200470

file_0.wmf

thumbnail_0.bin

thumbnail_1.bin

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Alexandrou Lisiovou, v spore žalobcu: Blackside, a.s., IČO: 48191515, so sídlom Plynárenská 7/A, Bratislava- Ružinov, zastúpený AB Legal s.r.o., s.r.o., IČO: 56 769 563, so sídlom Lachova 32, 851 03 Bratislava, proti žalovanému v 1. rade: D. E., narodený XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX F., žalovanej v 2. rade: D. E., narodená XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX F., o zaplatenie 26.433,33 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

7Csp/12/2018

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
sp. zn.: 7Csp/12/2018–416
4318200470

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

7Csp/12/2018

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X

sp. zn.: 7Csp/12/2018-416

4318200470

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 06.02.2018 domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovaných zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 26.433,33 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20.247,11 eura od 06.02.2018 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 09.06.2008 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. so sídlom Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj ako „banka“ alebo „veriteľ“) a žalovanými v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 0223141978 (ďalej aj ako „Úverová zmluva“), na základe ktorej poskytla banka žalovaným splátkový úver vo výške 800.000,00 Sk /26.555,14 Eur. V zmysle časti I. Základné podmienky bod 1. Úverovej zmluvy bol úver poskytnutý za 5-ročnú fixnú úrokovú sadzbu 7,00% p.a.. Žalovaní sa zaviazali splácať istinu mesačnými splátkami vo výške 6.505,00 Sk/ 215,93 EUR k 20. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc dňom 20.07.2008. Banka sa so žalovanými dohodla na jednorazovom spracovateľskom poplatku za poskytnutie úveru vo výške 7.999,00 Sk/ 265,52 Eur. Ďalej sa banka so žalovanými dohodli na poplatku za správu úveru vo výške 90,00 Sk/ 2,99 Eur mesačne. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.04.2027. Splácanie bolo dohodnuté inkasným spôsobom z Inkasného účtu. Žalovaní sa zaviazali za podmienok dohodnutých v Úverovej zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v Úverovej zmluve. Žalovaní Pohľadávku Banky spolu s príslušenstvom vyplývajúcu z predmetnej Úverovej zmluvy riadne a včas neuhradili. Banka niekoľkokrát vyzvala žalovaných na uhradenie dlžnej sumy, pričom listom zo dňa 10.01.2015 banka zaslala poslednú výzvu na zaplatenie omeškaných splátok. K uvedenému dňu boli žalovaní v omeškaní so splácaním úveru už 324 dní. Nakoľko žalovaní naďalej riadne nesplácali pohľadávku banky, čím porušili podmienku v zmysle bodu 8. 1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery, t.j. omeškanie so splatnosťou úveru po dobu viac ako 3 mesiacov, bolo im listom zo dňa 06.02.2015 oznámené Vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti v zmysle bodu 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok ku dňu 06.02.2015. V liste Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti boli žalovaní vyzvaní na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 23.958,83 Eur. Výška úrokov z omeškania bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 5% v zmysle Zverejnenia o úrokovej sadzbe pre úvery na bývanie. Zmluvou č. 0942/2016/CE o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2016 banka postúpila pohľadávku z Úverovej zmluvy voči žalovaným spoločnosti Blackside, a.s. ako novému veriteľovi. Postúpenie pohľadávky bolo žalovaným oznámené listom Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 07.11.2016. Po postúpení pohľadávky žalobca úročí dlžnú čiastku istiny úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne. Žalobca uviedol, že eviduje voči žalovaným ku dňu 05.02.2018 pohľadávku s príslušenstvom vyplývajúcu z predmetnej Úverovej zmluvy v celkovej výške 26.433,33 € z toho istina 20.247,11 €, úroky 256.93 €, úroky z omeškania vo výške 5.929,29 €.

2. Súd vydal vo veci dňa 26.03.2018 platobný rozkaz sp. zn. 7Csp/12/2018-144, proti ktorému žalovaní dňa 16.04.2018 a 17.04.2018 podali odpor, ktorý odôvodnili tým, že nesúhlasia s platobným rozkazom nakoľko plnenie, ktoré od nich vymáha žalobca, pochádza a má svoj základ v zmluve o splátkovom úvere č.0223141978 zo dňa 9.6.2008 ktorú uzavreli so Slovenskou sporiteľňou a.s. podľa ust. § 497 až § 507 Obchodného zákonníka, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 800.000,- Sk na nadobudnutie a úpravu domu. Úver začali splácať v mesačných splátkach 6.505 Sk od júla 2008 s konečnou splatnosťou dňa 20.4.2027. V ten istý deň uzavreli so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o ručení - záložné právo V-3176/2008 na dom, ktorý si za poskytnutý úver kúpili. Záložnou zmluvou sa zaviazali uspokojiť pohľadávku z úverovej zmluvy č. 0223141978 zo dňa 9.6.2008 pozostávajúcu z istiny, úrokov, úrokov z omeškania a všetkých poplatkov a nákladov spojených s úverovou zmluvou v prípade, že ako dlžníci z úverovej zmluvy, neuhradia veriteľovi z tejto zmluvy pohľadávku riadne a včas. Od júla 2008 úver splácali, avšak dostali sa do finančných problémov z dôvodu nezamestnanosti a splátky boli pre žalovaných priveľké. Uviedli, že z dôvodu nepravidielnosti splácania úveru sa dostali do omeškania so splácaním a dňa 6.2.2015 im Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila vyhlásenie

mimoriadnej splatnosti s pohľadávkou zo Zmluvy 23.958,83 eur. Dňa 7.11. 2016 žalovaným banka oznámila postúpenie pohľadávky spoločnosti Blackside, a.s. s odkazom že pohľadávku je možné uhradiť výlučne plnením Postupníkovi. Celkovú sumu, ktorú Postupník vyžadoval po postúpení pohľadávky bola 28.432,60 euro. Ďalej uviedli, že suma 26.433,33, ktorú od nich žalobca vymáha v Návrhu na vydanie platobného rozkazu, nie je v súlade s omeškanými splátkami, suma je uvedená ako celok, žalobca nepredložil vyúčtovanie splatnosti, alebo výkaz splátok uhradených aj neuhradených do splatnosti úveru, prípadne detailnejší popis omeškaných splátok, tak aby bola vymáhaná suma prehľadná a pochopiteľná, nakoľko žalovaný uhradili mesačné splátky od roku 2008 do 2018 v 15.013 eur, ktoré vôbec žalobca v žalobe neuvádza. Sumu, ktorú žalobca vymáha je neoprávnene navýšená a neprehľadná preto nesúhlasia s vymáhanou sumou. Žalovaný tiež uviedli, že neuhradené splátky od júla 2008 do 5.2. 2016 (3 roky pred podania návrhu na vydanie platobného rozkazu) sú premlčané a z toho dôvodu podávajú námietku premlčania, podávajú aj námietku voči dobrým mravom a namietajú aj neplatnosť zmluvy o splátkovom úvere č. 0223141978 a tým aj Zmluvy o ručení - záložné právo V-3176/2008 zo dňa 9.6. 2008 na pozemok: parc. č. 15 a stavbu: rodinný dom s. č. 22 na parc. č.15, vz.105/08. vz.26/17, ktorá je súčasťou a nadväzujúcou na zmluvu o splátkovom úvere č. 0223141978. Zároveň poukázali na niektoré ustanovenia Zmluvy o splátkovom úvere č.0223141978, ktoré sú podľa žalovaných neprijateľnými zmluvnými podmienkami, okrem iného aj zmluvná podmienka nachádzajúca sa v článku I. bod 1, taktiež v článku II. „Záverečné ustanovenia bod 2, 4“, poukázali na výšku úveru 800 000 Sk a mesačnú splátku 6 505 SK a počet splátok 226 čo značí, že celkom zaplatený úver - istina by bola 1 470 130 SK čo je o 670 130 SK viac ako výška úveru, pritom splácanie mesačnej splátky 6 505 Sk bola samostatná. Úrok sa počítal ako pohyblivý a nebol započítaný v mesačnej splátke. K záveru okrem iného uviedli, že nesúhlasia so zaplatením žalovanej sumy, žiadajú žalobu zamietnuť a vyhlásiť Zmluvu o splátkovom úvere č. 0223141978 a zmluvu o záložnom práve č. V-3176/2008 za neplatné.

3. Súd uznesením č. k 7Csp/12/2018-144 zrušil platobný rozkaz zo dňa 26.03.2018 a vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podanému odporu, ktorý podaním zo dňa 19.06.2018 uviedol, že k vyjadreniu príkladá historický výpis z účtu, ktorý mapuje celé čerpanie ako aj splácanie poskytnutého úveru v zmysle Úverovej zmluvy. Z uvedeného dôkazu je zrejmé a čitateľné, kedy a ako boli účtované splátky, poplatky a úroky k predmetnému úveru. Ďalej uvádza, že v zmysle čl. 5.2. Úverových podmienok sa došlé splátky započítavajú na jednotlivé záväzky dlžníka v poradí: poplatky, náklady banky od najskôr splatného záväzku, úroky z omeškania od najskôr splatného úroku z omeškania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina úveru. Na základe predložených listín a dokumentov má za to, že je zreteľné a čitateľné kedy boli splátky, úroky a poplatky vyplývajúce z poskytnutého úveru účtované, ako aj spôsob ich započítavania v zmysle hore uvedeného čl. 5.2. Úverových podmienok. K tvrdeniu žalovaných týkajúceho sa premlčania splátok od júla 2005 do 05.02.2016, uviedol, že pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dochádza k splatnosti celého úveru v jeho nesplatennej výške vrátane úrokov, úrokov z omeškania a poplatkov. Ako vyplýva z Návrhu na vydanie Platobného rozkazu a k nemu priložených dôkazov, banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť predmetného úveru ku dňu 06.02.2015. Z toho prameniac, premlčacia lehota sa začína počítať odo dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, a teda, k premlčaniu záväzku by došlo ku dňu 06.02.2018. Ďalej uviedol, že v zmysle článku II. bod 2 Úverovej zmluvy „dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať“. Žalovaní predmetnú Úverovú zmluvu podpísali, pričom svojim podpisom súhlasili so skutočnosťami uvedenými v Úverovej zmluve, okrem iného, aj s oboznámením sa s VOP ako aj Úverovými podmienkami. Dodal, že poplatky sú účtované separátne, avšak v zmysle toho istého bodu je ich splácanie realizované v jednej splátke – splátke istiny, ktorá v sebe zahŕňa istinu, úroky, úroky z omeškania, poplatky a náklady banky. V zmysle uvedeného neobstojí ani argument žalovaných ohľadom počtu splátok istín, ktorý prevyšuje čerpaný úver. Slovné spojenie „splátka istiny“ je potrebné chápať v zmysle Úverovej zmluvy ako špecifický „terminus technicus“, ktorého výklad sa však riadi bodom X.X.X.X. Úverových podmienok. Z toho vyplývajú, počet splátok istiny násobený výškou splátky istiny reflektuje istinu poskytnutého úveru spolu s dohodnutými úrokmi, poplatkami a nákladmi Banky spojenými s poskytnutím úveru. K záveru okrem iného žalobca uviedol, že žiada žalobe vyhovieť a určiť že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 26.433,33 eur spolu s úrokmi ako aj náhradou trov konania.

4. Žalovaní dňa 25.07.2018 doručili súdu vyjadrenie k podaniu žalobcu, v ktorom okrem iného uviedli, že spornú pohľadávku neuznávajú v celom rozsahu čo do dôvodu aj do výšky, zároveň uviedli, že majú záujem o splatenie pôvodnému veriteľovi – Slovenská sporiteľňa, a. s., ale len v súlade s platnou právnou úpravou v súlade s Ústavou SR a ďalšími uvedenými právnymi predpismi. Argumentovali, že

banka nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu ako je iná banka, nakoľko takéto postúpenie by bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom, kde následne poukázali žalovaní na ust. § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1. Taktiež uviedli, že žalobca súdu nepredložil celú zmluvnú dokumentáciu medzi veriteľom a žalovaným, ani dôkaz o vzájomných plneniach medzi veriteľom a žalovanými, ani medzi spornými stranami, potvrdenie o výške uhradenej istiny žalovanými v prospech veriteľa, splnomocnenie veriteľa na podpis zmluvy splnomocnencom, zástupcom ale zamestnancom veriteľa. Majú za to, že veriteľ svojvoľne stanovil spôsob zaúčtovania platieb od žalovaných aj oproti iným neuhradeným splatným záväzkom žalovaných voči veriteľovi, čo je hrubá nerovnováha vo vzájomných povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou, zároveň poukázali na ust. § 566 a § 581 Občianskeho zákonníka. Rozporujú Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko veriteľ vo svojom vyhlásení/oznámení o zosplatnení vyčíslil sumu omeškaných splátok bez preukázania výšky úhrad žalovaných v prospech veriteľa. Samotné zosplatnenie považujú za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Za absurdné považujú vyjadrenie o separátnej Úverovej zmluvy a Záložnej zmluvy. Obe zmluvy považujú za vzájomne previazané zmluvy, keby nebola Úverová zmluva, tak by veriteľ netrval na podpísaní Záložnej zmluvy, preto tvrdenie žalobcu je ďalšie klamstvo súdu aj žalovaným. Za ďalšiu neprijateľnú podmienku okrem už spomenutých považujú aj čl. III. bod 1., písm. f) predmetnej zmluvy, zmluvnú pokutu a taktiež aj čl. II bod. 1,2,3,4 nakoľko sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané, za ktoré spotrebiteľ nedostáva žiadne reálne protiplnenie a slúžia v skutočnosti len záujmom veriteľa a tak zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázal na Rozhodnutie Krajského súdu Prešov z 21.11.2012 sp. zn. 18Co/109/2011. Ďalej uviedli, že v zmluve s veriteľom (v záhlaví zmluvy a vid'. na druhej strane zmluvy v čl. II bod 3) sa veriteľ v rozpore s právnym poriadkom odvoláva na Obchodný zákonník, teda preukázateľne koná v rozpore so zákonom a klame žalovaných v texte zmluvy (vid'. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.04.2015 sp.zn.3M Cdo/14/2014, vid'. uznesenie Ústavného súdu SR z 19.6.2013 sp. zn. I.ÚS 402/2013) Je vylúčené, aby sa na spotrebiteľské záväzky aplikovali inštitúty a právny režim noriem obchodného práva pred normami občianskeho práva. K záveru okrem iného uviedli, že finančné nároky žalobcu sú preukázateľne bez právneho titulu a sú bezdôvodným obohacovaním sa žalobcu a veriteľa vo finančný neprospech žalovaných a zmluva je tak s vyššie uvedenými neprijateľnými podmienkami absolútne neplatná a žiadajú žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

5. Dňa 14.09.2018 a dňa 16.10.2018 doručili žalovaní podanie Nesúhlas s ohodnotením predmetu dražby a nesúhlas so znaleckým posudkom v ktorom uviedli, že vznášajú dražobníkovi námietky voči ohodnoteniu predmetu dražby (rodinný dom s príslušenstvom v katastrálnom území F., obec F., C. G., zapísanej podľa LV č. XXX vedenej Okresným úradom Levice, katastrálnym odborom) a súčasne žiadali o vyhotovenie znaleckého posudku iným znalcom, nakoľko znalec: H. D. I. J., bytom B. XX, XXX XX F., koná s cieľom spôsobiť žalovaným finančnú škodu v prospech zadávateľa, dražobníka. Konanie znalca tak považujú za klamlivé, a konanie dražobnej spoločnosti a veriteľa považujú za vydieranie, hrubý nátlak, nátlak, ochranu súkromia v obydlí, ako aj za podvod, neoprávnené obohatenie, úžeru cez vyhrážanie a poškodzovania cudzích práv a to s odkazom na príslušné ustanovenia Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Žalovaní následne doručili súdu podanie Žiadosť o zabránenie nezákonnej dražbe obydlia dražobníkmi zo dňa 16.10.2018, v ktorom okrem iného žiadali o zabránenie nezákonného konania pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa a.s, a jeho zmluvného dražobníka Blackside, a.s, ktorí cielene konajú s cieľom pripraviť žalovaných o bývanie. Uvedené žalovaní podali prvotne k sp. zn. 16Csp/111/2018. (V predmetnom spore 16Csp/111/2018 žalovaní podali na Okresný súd Levice žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č. 0223141978)

6. Súd uznesením č. k. 7Csp/12/2018-238 zo dňa 05.09.2019 prerušil konanie až do právoplatného skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Levice vedené pod sp. zn. 16Csp/111/2018, a to z dôvodu, že v tomto spore uplatnený nárok voči žalovaným vznikol práve zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0223141978.

7. Žalovaní v čase prerušenia konania dňa 20.09.2021 doručili súdu vyjadrenie kde považujú za dôležité v tejto veci v spore s veriteľom informovať súd o praktikách protistrany. Zo strany žalobcu bol žalovaným predložený Návrh dohody o vyplatení časti dlhu, kde žalovaní argumentujú tým, že samotná dohoda je formulovaná tak, že sa jedná len o vyplatenie časti dlhu, pričom nikde v texte nie je uvedený zostatok dlhu, ktorý touto dohodou riešený nie je. Žalobca k špecifikácii ním formulovaného dlhu v časti III. dohody nezdokladoval pôvod a oprávnenosť uvedených finančných čiastok, nepredložil žiaden dôkaz

o svojich finančných nárokoch, kde navyše v časti IV. dohody nastavil platby žalovaných na čiastku 500 eur mesačne, ktorá je pre žalovaných ako uvádzajú likvidačná. K záveru podania odkázali aj na ustanovenia čl. 3, čl. 5 a čl. 6 zákona č. 160/2015 Z.z . Civilného sporového poriadku a taktiež aj na ust. § 290 a § 298 predmetného zákona. Dňa 01.10.2024 žalovaní doručili súdu na vedomie Žiadosť o finančné usporiadanie úveru mimosúdne, ktoré adresovali prvotne k sp. zn. 16Csp/111/2018, v ktorej uviedli, že majú záujem a ochotu splatiť úver poskytnutí spoločnosťou, ale iba v súlade s platným právom, majú za to, že sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah medzi nimi a veriteľom na základe ich adhéznej zmluvy. Vychádzajú pri tom z rozhodnutia Okresného súdu Levice pod sp. zn. 7Csp/12/2018 kde pomenovali nekalé obchodné praktiky a neprijateľné zmluvné podmienky veriteľa. Záverom uviedli, že dlžnú čiastku dlhu chcú splácať v prospech veriteľa v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur mesačne splatných k 25. dňu v mesiaci, počnúc najbližším termínom až do jej celkového splatenia a preto očakávajú návrh korektnej mimosúdnej dohody finančného vysporiadania. Žalovaní zaslali súdu na vedomie aj Vyjadrenie žalobcov a sťažnosť zo dňa 28.10.2024 adresované prvotne k sp. zn. 16Csp/111/2018 v ktorom uviedli, že na ich návrh na splácanie dlžnej čiastky doručenej žalobcovi, žalobca reagoval oznámením, v ktorom uviedol, že navrhovaná suma vo výške 100 eur nie je postačujúca a vzhľadom na celkovú výšku pohľadávky vedenie spoločnosti odsúhlasilo minimálnu mesačnú splátku vo výške 250 eur, s čím žalovaní podľa ich vyjadrení nesúhlasia.

8. Súd priebežne zisťoval stav konania, kde následne dňa 19.11.2024 uznesením č. k. 7Csp/12/2018-313 rozhodol o pokračovaní v konaní (súčasťou súdneho spisu je aj rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 16Csp/111/2018-712 zo dňa 07.03.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.09.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 7CoCsp/27/2023-770 zo dňa 25.07.2024).

9. Žalovaní po doručení im uznesenia o pokračovaní v konaní doručili súdu dňa 02.12.2024 podanie, v ktorom okrem iného namietali preukázanie náležitej odbornej starostlivosti k preverovaniu bonity a platby schopnosti žalovaných pred poskytnutím predmetného úveru, a majú za to, že veriteľ konal v rozpore s platnou právnou úpravou, kde odkázali na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uviedli, že následkom nesplnenia povinnosti s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver je strata práva požadovať splatenie úveru jednorazovo, kde následne odkázali na judikatúru najvyšších súdnych autorít a navrhli konajúcemu súdu aby postupoval analogicky v súlade s inými rozsudkami uvedenými v predmetnom podaní. K záveru argumentovali neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktoré taktiež boli spomínané v predchádzajúcich podaniach.

10. Dňa 28.04.2025 žalovaní doručili podanie, ktoré je obsahovo totožné s predchádzajúcimi už doručenými podaniami súdu.

11. Dňa 27.05.2025 bolo na základe výzvy súdu doručené podanie právneho zástupcu žalobcu, v ktorom uviedol, že zotráva na podanej žalobe a má zato, že je aktívne vecne legitimovaný v predmetnom spore, keďže k zosplateniu predmetného úveru došlo v súlade s § 53 ods. 9 v spojitosti s § 565 OZ účinného v rozhodnom čase a právny predchodca žalobcu postúpil svoju bankovú pohľadávku v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd prvej inštancie v súvislosti so svojim záverom o zjavnej nedôvodnosti žaloby poukazuje na viaceré rozhodnutia NS SR a krajských súdov, v zmysle ktorých výzva veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ musí obsahovať špecifikáciu konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ môže predčasne zosplatiť celý dlh zo spotrebiteľského úveru. V prípade týchto rozhodnutí však pri žiadnom z nich nejde o rozhodnutie, ktoré by predstavovalo ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít a nejde tiež ani o rozhodnutia, ktoré by prešli testom ústavnosti ÚS SR. Ďalej, ak v zmysle týchto rozhodnutí, identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premĺčacej doby, tak potom v tejto súvislosti žalobca poukazuje na aktuálnu judikatúru najvyššieho súdu R 29/2023. Pri tomto svojom rozhodnutí NS SR vychádzal z obdobného skutkového stavu ako je v posudzovanej veci, keďže: "2.2 ... Odvolací súd mal preukázané, že žalovaní ako poslednú uhradili splátku úveru splatnú dňa 24.4.2014, pričom do zosplatenia úveru už neuhradili týmto titulom žiadnu splátku. To znamená, že prvou neuhradenou splátkou bola splátka úveru splatná dňa 24.5.2014. Právna predchodkyňa žalobkyne (banka) listom z 20.11.2014 vyzvala žalovaných na úhradu dlžných splátok a v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ich upozornila, že v prípade nezaplatenia dlžných splátok úveru vyhlási úver za predčasne splatný (t. j. zosplatiť úver). Práve vzhľadom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa toto upozornenie mohlo vzťahovať na splátky úveru, s ktorými boli žalovaní v omeškaní dlhšie ako 3 mesiace. Právna predchodkyňa žalobkyne zosplatiť predmetný úver listom

z 18.3.2015 a tento list bol žalovaným doručený dňa 7.4.2015. V dôsledku toho sa celý nesplatený zvyšok úveru stal splatným najneskôr dňa 24.11.2014." a dospel k nasledovným právnym záverom (bez akejkoľvek potreby zmienky o presnej špecifikácii konkrétnej splátky, pre ktorú sa spotrebiteľský úver stal splatným): "Pre spotrebiteľské vzťahy, ktorým je i ten v prejednávanej veci môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (citovaný § 53 ods. 9). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné (pozri Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax, Eurounion, máj 2015, komentár k § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Z hľadiska vzťahu medzi „trojmesačnou dobou“ a „lehotou nie kratšou ako 15 dní“, ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonodarca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka. Najvyšší súd zastáva názor, že 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú so skorších splátok." Čo sa týka potrebnosti identifikácie splátky za účelom vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu spotrebiteľského úveru, tak vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, za situácie, že spotrebiteľský úver bol žalovanými dlhodobo nesplácaný, je takáto identifikácia splátky nepotrebná, nemajúca akýkoľvek informačný význam pre žalovaných. Ak najnovšia rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít má za to, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ musí obsahovať označenie konkrétnej splátky, vo vzťahu ku ktorej veriteľ mieni právo podľa § 565 OZ uplatniť, tak potom takéto závery treba považovať za ústavne neudržateľné, nemajúce žiadnu oporu v zákone, príliš formalistické, vzdialené od reálnych potrieb života a majúce akademický charakter. Na základe uvedeného žaloba nemôže byť zjavne nedôvodná.

12. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 28.05.2025 na ktorom vec prejednal a rozhodol za účasti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti žalovaných, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 28.04.2025 a zároveň vyjadrili súhlas s pojednávaním v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe, v detailoch sa odvolal na doterajšie písomné podania a mal za to, že tento spor, teda pokiaľ ide o právne posúdenie, a ako to vyhodnotí sudkyňa, ktorá svoj právny názor naznačila v predbežnom právnom posúdení, v ktorom vyzvala žalobcu na späťvzatie žaloby, na čo reagoval rozsiahlym podaním, čo do podstaty veci naznačil právny pohľad na právne posúdenie veci. Na výzvu súdu aby v zmysle § 150 CSP uviedol, pre ktorú splátku, teda pre omeškanie s ktorou splátkou došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, (nakoľko súd si ustálil, že ide o splátku 20.10.2014) uviedol, že na takto položenú otázku nevie bezprostredne zareagovať. V záverečnej reči uviedol, že sa pridržiava svojho doterajšieho vyjadrenia.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacimi obsah spisu, a to najmä žalobou na č. I. 2-8, zmluvou o splátkovom úvere č. 0223141978 na č. I. 1-12, úverovými podmienkami na č. I. 13- 24, všeobecnými obchodnými podmienkami na č. I. 25-56, sadzovníkom poplatkov a náhrad na č. I. 57-90, listom zo dňa 10.01.2015 (posledná výzva na zaplatenie omeškaných splátok úveru) a k nemu prislúchajúcimi doručenkami na č. I. 91- 94, listom zo dňa 06.02.2015 (oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) a k nemu prislúchajúcimi doručenkami na č. I. 95-98, zverejnením úrokovej sadzby na č. I. 99, produktovými obchodnými podmienkami pre Hypotekárne a Splátkové úvery na č. I. 99a-108, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0942/2016/CE na č. I. 109-127, listom zo dňa 07.11.2016 (oznámenie o postúpení pohľadávky) na č. I. 128-129, výpismi z banky z úveru č. 0223141978 predložené žalovanými na č. I. 161-165, s fotokópiami vkladov hotovosti na č. I. 166-173,

výpismi z banky z úveru č. 0223141978 predložené žalobcom na č. I. 187-204, oznámením o dobrovoľnej dražbe na č. I. 233-235, dohodou o vyplatení časti dlhu na č. I. 260-261, rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 7CoCsp/27/2023-770 zo dňa 25.07.2024 na č. I. 283-289, rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 16Csp/111/2018-712 zo dňa 07.03.2023 na č. I. 290-296, výzvou spoločnosti Blackside, a.s. zo dňa 10.10.2024 na č. I. 309 a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

14. Medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi, bola dňa 09.06.2008 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 0223141978 na základe ktorej poskytla banka ako veriteľ žalovaným splátkový úver vo výške (800.000,00 Sk) 26.555,14 eur. V zmysle časti I. Základných podmienok bod 1. zmluvy o splátkovom úvere sa žalovaní zaviazali splátiť úver s 5 ročnou fixnou úrokovou sadzbou vo výške 7,00 % ročne, zaviazali sa splácať poskytnutý úver mesačnými splátkami vo výške (6.505,00Sk) 215,91 eur k 20. dňu kalendárneho mesiaca, v počte splátok 226, splatnosť prvej mesačnej splátky bola dojednaná na 20.07.2008 a termín konečnej splatnosti dojednaný na deň 20.04.2027.

15. Žalovaní úver riadne a včas nesplácali, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu poslednou výzvou zo dňa 10.01.2015 upozornil žalovaných, že banka eviduje omeškané splátky vo výške 2.161,04 eur a k uvedenému dátumu sú v omeškaní so splácaním úveru 324 dní (t.j viac ako 3 mesiace), kde ich na základe uvedeného vyzval na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy, pričom ich tiež upozornil, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy záväzku v stanovenom termíne banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Predmetná výzva bola žalovaným doručená dňa 21.01.2015, pričom 15 dňová lehota na plnenie uplynula dňom 05.02.2015. Žalovaní však ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradili, v dôsledku čoho im právny predchodca žalobcu listom zo dňa 06.02.2015 oznámil, že úverový záväzok sa stal ku dňu 06.02.2015 predčasne splatný v celom rozsahu a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy vo výške 23.958,83 eur a to v lehote 15 dní. Predmetné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, si žalovaní prevzali dňa 11.01.2021. Oprávnenie veriteľa vyhlásiť poskytnutý úver za predčasne splatný je obsiahnuté v bode 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok, kde v zmysle článku II. bod 2. zmluvy o splátkovom úvere, žalovaní vyhlásili, že sa oboznámili so súčasťami predmetnej zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 01.08.2002, Úverové podmienky Obchodné podmienky banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO Podnikateľom, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasia s nimi a zaväzujú sa ich dodržiavať.

16. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0942/2016/CE zo dňa 21.10.2016 a jej prílohy, ktorá bola uzatvorená medzi obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s., a obchodnou spoločnosťou Blackside, a.s., bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, postúpená spoločnosti Blackside, a.s., ktorá dňa 06.02.2018 podala v predmetnej veci súdu návrh na vydanie platobného rozkazu.

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

19. Podľa § 503 ods. 3 ObZ, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

20. Podľa § 52 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 25 ods. 1 prechodné ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

25. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia zmluvy, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

29. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

30. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

32. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

33. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

34. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

35. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

36. Podľa § 232 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

37. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

38. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Je nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými ako dlžníkmi bola dňa 09.06.2008 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru určeného na kúpu nehnuteľnosti, a to vo výške (800.000,00 Sk) 26.555,14 eur. Uzavretú zmluvu o splátkovom úvere súd posúdil jednak ako Zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale zároveň ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a na žalovaných je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľov, pretože pri jej uzavieraní nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Účelom úveru bolo nadobudnutie nehnuteľnosti a preto sa nejedná v danom prípade o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z.. Preskúmaním predmetnej zmluvy dospel súd k záveru, že zmluva je platná, je dostatočne určitá, zrozumiteľná a obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ prednostne použiť ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Súd tiež preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka skúmajúc, či táto neobsahuje ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a tieto v predmetnej zmluve nevzhladol. Súd tiež konštatuje, že správne sú uvedené všetky náležitosti, ktorých hodnota závisí od jednotlivých parametrov poskytovaného spotrebiteľského úveru.

39. V prejednávanej veci sa súd predovšetkým zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu, ktorú súd skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Je dôležité uviesť, že v zmysle Civilného sporového poriadku musí byť žalobca nositeľom uplatňovaného hmotnoprávneho nároku, teda musí byť aktívne vecne legitimovaný. V sporovom konaní preto súd v rámci predbežného posúdenia prípustnosti žaloby v prvom rade skúma, či osoba ktorá uplatňuje nárok, má na to oprávnenie z hľadiska hmotného práva. Ak súd zistí, že žalobca nie je nositeľom uplatňovaného práva, nie je potrebné (ani prípustné), aby ďalej skúmal dôvodnosť nároku (t.j. samotné skutkové tvrdenia a ich právne posúdenie), pretože takéto konanie by viedlo k rozhodovaniu o nároku, o ktorom žalobca nie je oprávnený viesť spor. (porovn. rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/197/2022, rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/122/2018). Z uvedeného vyplýva, že súd musí prednostne a pred samotným dokazovaním v merite veci posúdiť, či má žalobca postavenie oprávneného subjektu v spore. Iba po kladnom zodpovedaní tejto otázky môže prejsť k posúdeniu opodstatnenosti nároku.

40. Súd konštatuje, že pasívnu vecnú legitímáciu žalovaných má súd za preukázanú, nakoľko ide o dlžníkov zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého zmluvného vzťahu je predmetom konania a túto žalobca preukázal predložením zmluvy. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0942/2016/CE zo dňa 21.10.2016. V prípade bankových pohľadávok je však potrebné okrem § 524 Občianskeho Zákonníka aplikovať aj § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, a žalobcu v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie podmienok uvedených v tomto ustanovení, keďže splnenie týchto podmienok je predpokladom platného postúpenia pohľadávky banky voči dlžníkovi na tretí subjekt. Z § 92 ods. 8 Zákona o bankách okrem iného vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Touto právnou úpravou mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po zákonom určenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Takáto právna úprava by mala bankové inštitúcie motivovať k tomu, aby vyvinuli kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní záväzku zo strany dlžníka, aby pasivita banky v tomto smere nemala za následok, že sa počas trvania záväzkového vzťahu budú pripisovať na účet dlžníka poplatky, úroky z omeškania a iné sankcie.

41. V konaní nebolo sporné ani to, že žalovaní úver riadne a včas nesplácali, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 06.02.2015, pričom súd konštatuje, že právny predchodca žalobcu nedodrжал podmienky zosplatnenia úveru tak, ako mu to ukladá § 565 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

42. V súvislosti s právom veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky upravuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské zmluvy osobitné predpoklady pre uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ak chce totiž veriteľ uplatniť právo na zaplatenie celého dlhu, môže tak urobiť len v prípade, ak od splatnosti nezaplatennej splátky uplynula najmenej trojmesačná lehota a ak zároveň dlžníka upozornil, že si právo na zaplatenie celého dlhu uplatňuje. Veriteľ musí uplatnenie svojho práva vo vzťahu k dlžníkovi vopred notifikovať a to najmenej v 15 – dňovej lehote. Po uplynutí notifikačnej lehoty sa právo veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa stáva účinným. Zároveň tak veriteľ môže urobiť len pri súčasnom rešpektovaní § 565 Občianskeho zákonníka a síce môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, a toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

43. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných na úhradu omeškanej dlžnej splátky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka výzvou zo dňa 10.01.2015, doručenou žalovaným dňa 21.01.2015, ako aj uskutočnil oprávnenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ktoré pôvodný žalobca realizoval v zmysle bodu 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok. V spore bolo ďalej preukázané, že žalovaný nesplácal splátky úveru a s ich úhradou boli v omeškaní viac ako o 3 mesiace. Mimoriadnu splatnosť úveru právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 06.02.2015, súd vzhľadom na skutočnosť že žalobca neuviedol vo svojich podaniach a ani na pojednávaní, pre omeškanie s ktorou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, súd ustálil, že pre omeškanie splátky splatnej dňa 20.10.2014, s ktorou boli síce žalovaní ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v omeškaní 3 mesiace, avšak toto svoje právo uplatnil právny predchodca žalobcu bez toho, aby presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca nedodrжал pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru postup vyžadovaný zákonom podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 06.02.2015 je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom.

44. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2016 pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku voči žalovaným na žalobcu. Zo zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že konečný termín splatnosti úveru mal byť deň 20.04.2027. Nakoľko k postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo dňa 21.10.2016 súd dospel k záveru, že postupovaná pohľadávka nebola v čase postúpenia po konečnom termíne splatnosti. Vykonaním dokazovaním bolo preukázané, že postupovaná pohľadávka sa nestala splatnou ani pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je

neplatným právnym úkonom, žalobca uplatňovanej pohľadávky nie je veriteľom žalovaných. Preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol.

45. Ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. ZoB, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. citovaného zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výluku ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. Obdobne aj R 60/2018. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky je nepostupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

46. Pri posúdení otázky platnosti či neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky v súlade s ustanovením § 39 OZ, súd vychádzal z citovaných zákonných ustanovení a z ustálenej rozhodovacej praxe. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020, publikovaného v zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 pod č. R 4/2021 vyplýva, že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB oprávňovalo banku postúpiť tretej osobe len pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná.

47. Súd uvádza, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ na to, aby ho bolo možné považovať za kvalifikované, musí obsahovať označenie konkrétnej splátky, vo vzťahu ku ktorej veriteľ mieni dané právo uplatniť. Účelom tohto zákonného ustanovenia je ochrana spotrebiteľa. Z toho dôvodu musí dodávateľ jednostranný úkon - výzvu na zaplatenie omeškanej splátky oznámiť spotrebiteľovi určitým spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ zosplatiť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí. Vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie pre spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Zo znenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva požiadavka konkrétneho upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 OZ týka, t.j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz (viď rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. 03. 2021, sp. zn. 7CoCsp/2/2022). V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 z ktorého vyplýva, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.

48. Súd prvej inštancie konštatuje, že výzvou zo dňa 10.01.2015 právny predchodca žalobcu upozornil dlžníkov - žalovaných, že podstatným spôsobom porušili ustanovenia zmluvy, pretože eviduje

pohľadávku po lehote splatnosti a súčasne právny predchodca žalobcu upozornil žalovaných, že bude požadovať, aby vrátili celú sumu poskytnutého úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Vo výzve pred zosplatnením veriteľ neuviedol, s ktorou konkrétnou splátkou sú žalovaní v omeškaní, preto túto výzvu nemožno považovať za kvalifikovanú, teda vyvolávajúcu právne účinky predpokladané zák. ust. § 53 ods. 9 OZ.

49. Súd mal v súdnej veci preukázané, že zosplatnenie úveru tak bolo vykonané v rozpore so zákonom, teda nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, preto pokiaľ pôvodný veriteľ postúpil predmetnú pohľadávku z úveru na žalobcu, postupoval v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože podmienkou na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu. Banka tak postúpila na žalobcu, v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, nesplátnu pohľadávku. Súd tak musel konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, kde na základe uvedeného nemohol a ani nesmel pristúpiť k hodnoteniu ďalších skutkových tvrdení, kde takýto postup nie je prejavom opomenutia skutkových okolností, ale zákonnou povinnosťou súdu nepristúpiť k dokazovaniu tam, kde chýba základná procesná podmienka vecného rozhodnutia.

50. Súd k obrane žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 27.05.2025 ako aj k obrane na ktorej na pojednávaní dňa 28.05.2025 zotrval uvádza, že v prípade zosplatnenia dlhu, musí právny úkon, ktorý zosplatnenie má vyvolať obsahovať aj údaj o identifikácii splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatiť, je nejasný a teda neurčitý, keďže vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, ako aj o tom, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba upravená v § 103 vety druhej a § 101 Občianskeho zákonníka. Záver, podľa ktorého právny úkon zosplatnenia je pre jeho neurčitosť neplatný má oporu vo vykonanom dokazovaní. Podľa názoru súdu už zo samotnej výzvy na možnosť zosplatnenia spotrebiteľského úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ musí byť zrejmé, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky môže byť predmetný úver predčasne zosplatený. Napriek tomu, že Občiansky zákonník presne nedefinuje obsah predmetnej výzvy, tento obsah možno vydedukovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatnenia úveru veriteľom. Ak teda ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť predčasného zosplatnenia úveru podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplatením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne uvedená, čomu zodpovedá povinnosť vedieť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí vedieť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatiť úver uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník. Keďže v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorom je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, pretože len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Podľa najvyššieho súdu „ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali.“ (pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017, 3Cdo/158/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 6Cdo/21/2017, 6Cdo/129/2017, 8Cdo/33/2017). Za ustálenú prax možno považovať aj nepublikované rozhodnutie, ale musí spĺňať ďalšie predpoklady, a to, že je tento názor vyjadrený opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach, alebo ide o názor, ktorý je vyjadrený aj v jednotlivom nepublikovanom rozhodnutí, ale na toto rozhodnutie (resp. právny názor v ňom vyjadrený) nadviazali niektoré neskôr vydané rozhodnutia, t. j. opäť musí ísť o akceptáciu právneho názoru vo viacerých ďalších rozhodnutiach najvyššieho súdu. Súd poukazuje na rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré judikovali záver o potrebe konkretizovania splátky už vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ. (viď napr. sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024, 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024).

51. Súd prvej inštancie v súlade s uvedenou judikatúrou najvyššieho súdu poukazuje na tú skutočnosť, že podanie adresované súdu musí byť formulované jasne, zrozumiteľne a určito, a najmä žaloba, ktorou sa žalobca domáha vydania konkrétneho rozhodnutia musí v zmysle § 132 CSP obsahovať úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, pretože iba formálne a obsahovo spôsobilá žaloba je predpokladom vecného prejednania veci. Súd

v civilnom sporovom konaní nie je povinný a ani nemôže nahrádzať úkony sporových strán, ktoré zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (§ 150 CSP; s výnimkou a v zákonom rozsahu v prípade spotrebiteľských sporov pri ochrane slabšej strany). Ak žalobca v spore tvrdil, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a bol aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, bol preto povinný svoje tvrdenie preukázať. Podľa súdnej judikatúry dôsledkom nesplnenia povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť) je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre stranu, ktorá ich nespĺnila. V danom prípade zo samotných listín predložených do konania žalobcom vyplýva, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. že zo strany postupcu nedošlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom pre jeho neurčitosť tohto právneho úkonu (37 Občianskeho zákonníka) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatenej splátky, pre ktorú sa postupca rozhodol zosplatniť predmetný úver zmluvne dojednaným spôsobom. Žalobcom uplatnená pohľadávka sa nestala splatnou pred postúpením, čo znamená neplatné postúpenie pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nedostatok jeho aktívnej vecnej legitimácie, a v konečnom dôsledku aj zamietnutie samotnej žaloby. Z vyššie uvedených dôvodov, v súlade so závermi prijatými aj vyššími súdnymi autoritami, v záujme rešpektovania princípu právnej istoty a legitímnych očakávaní rozhodovať v skutkovo obdobných veciach rovnako dospel súd k záveru, že pokiaľ v prejednávanej veci nedošlo k uvedeniu splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplatnil už v oznámení o predčasnej splatnosti, a veriteľ vo výzve na zaplatenie neuviedol splátku, pre ktorú mieni dlh zosplatniť, nie je jednostranný právny úkon veriteľa, ktorým úver predčasne zosplatnil dostatočne určitý a z toho dôvodu je tak úkonom neplatným.

52. Súd ďalej vzhľadom na námietku premlčania a v súlade s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít na potvrdenie vecnej správnosti rozhodnutia uvádza, že má zato, že nárok žalobcu je premlčaný. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre omeškanie žalovaných so splátkou splatnou dňa 20.10.2014, pričom premlčacia doba začala plynúť až uplynutím troch mesiacov, teda dňa 21.01.2015, teda až po uplynutí viac než troch mesiacov po tom, kedy došlo k omeškaniu so zaplatením splátky, pre ktorú veriteľ využil svoje právo úver zosplatniť v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Úkon zosplatnenia úveru vykonal právny predchodca žalobcu ku dňu 06.02.2015, preto bolo podľa názoru súdu pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby potrebné ustáliť, s ktorou splátkou bol dlžník v čase uplatnenia tohto práva zo strany veriteľa v omeškaní tri mesiace. Súd tak dospel k záveru, že ide o splátku splatnú dňa 20.10.2014, pričom všeobecná trojročná premlčacia lehota tak začala plynúť dňa 21.01.2015 a uplynula dňa 21.01.2018, t. j. pred podaním žaloby, ktorá bola na Okresný súd Levice podaná dňa 05.02.2018. Pričom keďže žaloba bola na súde podaná dňa 05.02.2018, nebola podaná včas. Súd v tomto kontexte poukazuje na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 - dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Na tomto závere sa ustálila aktuálna rozhodovacia prax dovolacieho súdu (por. 9Cdo/368/2021, 1Cdo/53/2021, 2Cdo/298/2021, 4Cdo/250/2021). (bod 42)“ Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovaným ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku

Poučenie:

7Csp/12/2018

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
sp. zn.: 7Csp/12/2018–416
4318200470

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V Leviciach, dňa 28. mája 2025
Mgr. Alexandra Lisyová
s u d k y ň a

Za správnosť vyhotovenia:
Patrícia Marková